

Od Ľudovíta Štúra k Milanovi Hodžovi a k súčasnej generácii

Význam štátnika a politika Milana Hodžu pre Slovensko je nespochybniteľný. Ako poslanec uhorského snemu na začiatku 20. storočia sa usiloval boj za národné požiadavky naplniť sociálnym obsahom, najmä zápasom za hospodárske posilnenie a emancipáciu slovenského roľníctva v rámci Uhorska. Avšak až koniec prvej svetovej vojny vznikom Československa priniesol reálne možnosti pre zlepšenie postavenia slovenského národa. Ale v novej politickej konštelácii sa Milan Hodža paradoxne dostáva do zložitejšej situácie. Očakáva sa od neho už nielen pôsobenie v prospech Slovákov a Slovenska, ale aj obhajoba záujmov československého štátu. Centralizmus však neumožnil vytvorenie vyvážených vzťahov medzi Čechmi a Slovákmi, a preto Hodža predkladá v roku 1938 v rámci Národnostného štatútu návrh na ustanovenie slovenského snemu a rozšírenie právomocí slovenských samosprávnych orgánov. Zakrátko, 30. septembra 1938, nasledovalo podpísanie Mníchovskej dohody o anektovaní časti územia československého štátu a tak Hodžova koncepcia neuspela.

Hodžova bohatá publikačná činnosť, jeho názory a postoje nám dávajú možnosť inšpirovať sa jeho myšlienkami aj v súčasnosti. Celé spektrum aktivít Dní Milana Hodžu v posledný júnový týždeň, organizovaných v Roku Ľudovíta Štúra, majú za cieľ rozvíjať národné povedomie. Odkazy obidvoch slovenských veľikánov, v mnohom podobné, rezonujú vo väčšine tohtoročných podujatí.

Ako sa stalo, že sme pretrvali?

Odpoveď na túto otázku hľadali žiaci základných škôl a nižších tried gymnázií v tohtoročnej literárnej súťaži **Hodžov novinový článok**. Inšpiráciou boli pre nich myšlienky Vladimíra Mináča v diele *Dúchanie do pahrieb*.

Prečo sme my k našej národnej minulosti natoľko nešetrní, že ani len poučenia z nej nechceme čerpať?

Takúto otázku dostali zas žiaci gymnázií a stredných škôl, aby sa nad ňou zamysleli vo svojich tohtoročných súťažných prácach v 11.ročníku súťaže **Hodžova esej**. Vyslovil ju Milan Hodža v jednom zo svojich vystúpení v roku 1930. Okrem esejistickej súťaže sa gymnázium v Sučanoch rozhodlo vyhlásiť aj nultý ročník súťaže v akademickej debate a spestriť program Dní Milana Hodžu v Sučanoch aj behom pre zdravie.

Ivan Markovič – politik, legionár, a publicista.

Vedeckou konferenciou k ďalšej osobnosti spomedzi súčasníkov Milana Hodžu si odborná verejnosť pripomenie okrem iného aj zásluhy slovenských legionárov na vzniku spoločného štátu Čechov a Slovákov. Jeho vznik po skončení prvej svetovej vojny bol prvým krokom Slovenska na ceste k vlastnej štátnosti.

Cena Milana Hodžu sa udeľuje vedeckým pracovníkom za ich príspevok v poznávaní slovenských dejín a významných osobností pôsobiacich v politike spoločne s Milanom Hodžom. **Čestná cena Milana Hodžu** sa udeľuje za propagovanie Slovenska a diela Milana Hodžu v zahraničí a tiež za pedagogickú a osvetovú činnosť. Na návrh Organizačného výboru udeľuje ceny predseda vlády.

Na **stretnutie seniorov Turca** sa takmer celý rok pripravujú nielen v Sučanoch ale aj v okolitých obciach a mestách turčianskeho regiónu. V športových a folklórnych súťažiach si zmerajú sily aj so seniormi z partnerskej obce Fulnek. Súčasťou programu je aj neformálna beseda s prednášateľmi, účastníkmi vedeckej konferencie v Martine.

Záver Dní Milana Hodžu patrí pietnym spomienkam na Národnom cintoríne v Martine, v Sučanoch a nedeľným službám božím v evanjelickom a. v. kostole v Sučanoch.

Dni Milana Hodžu v Sučanoch, Martine a Bratislave vstupujú do svojho jedenásteho ročníka. O naplnenie ich bohatého programu zameraného na všetky vekové kategórie sa neúnavne usilujú Hodžovi priaznivci nielen z vedeckých a odborných kruhov, učitelia, žiaci a študenti, ale aj obyvatelia z jeho rodnej obce Sučany, či neďalekého Martina. Každoročne ponúkané nové témy a záujem o ne je dôkazom, že Slovensko malo osobnosti hodné pripomínania si.